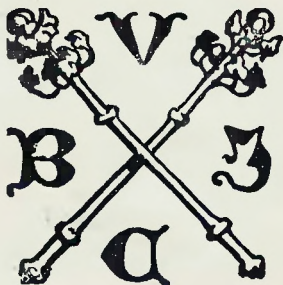

25687

BIBLIOTHECA
UNIVERSITATIS
CRACOVENSIS

25687

25687

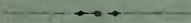
I		P
---	--	---

kiego

^s
— czyli —

ZAMIARY MOSKALI

zawojowania całego świata.

WYDAŁ I DRUKOWAŁ
Hieronim Derdowski
59 E. 2nd Str.
WINONA, MINN.

Hist. vol. 7783

Testament Piotra Wielkiego

— czyli —

ZAMIARY MOSKALI

zawojowania całego świata.

WYDAŁ I DRUKOWAŁ
Hieronim Derdowski
59 E. 2nd Str.
WINONA, MINN.

K XXXI / 77 / 69

25687. I.

D19

0425

Testament Piotra Wielkiego.

Dążenie Rosyi do opanowania Bułgaryi, w dalszym ciągu Serbii, a nawet Rumunii, aby po ich ujarzmieniu dostać się do upragnionego celu, do zajęcia Carogrodu, tej pięknej stolicy państwa dawnego bizantyńskiego, coraz więcej otwiera oczy Europie, co ją czeka, gdyby ów wielki zamiar carów miał się udać. Przywodzi to na myśl dawno znany, zapomniany i znów w pamięci ludom europejskim odświeżany testament pierwszego założyciela potęgi carów rosyjskich, owego Piotra Wielkiego, który dążył do władzy nad całą Europą.

Testament ten, czyli rady dla

spadkobierców tronu rosyjskiego, spisany przez Piotra W. leżał i do tąd leży starannie zachowany w archiwach tajnych carskich i nikt nie byłby się istnienia jego domyślił, gdyby nie Francuz, Gailladet, któremu udało się dotrzeć do tego dokumentu i zrobić z niego odpis.

Ow odpis zachowany jest w archiwach ministerstwa spraw zewnętrznych w Paryżu i nosi napis: „Odpis planu do zawładnięcia Europą pozostawionego przez Piotra W spadkobiercom tronu rosyjskiego, a złożonego w archiwach pałacu w Peterchofie pod Petersburgiem.

Oto jego treść: „W imię Przenajświętszej, Niepodzielnej Trójcy. My Piotr, car i samodzierca wszech Rosyi potomkom naszym i następcom tronu i władzy nad narodem rosyjskiem wiadomem czynimy i polecamy“...

Tu Piotr I wywodzi, że podług jego przekonania, naród rosyjski przez Opatrzność powołany jest do zawładnięcia Europą, a to z tego powodu, że wszelkie inne narody europejskie przestarzały się i gwałtownym krokiem dążą do upadku, a ztąd łatwo mogą być podbite przez naród młody, pełen sił i wzrostu, jakim jest naród rosyjski. To zalanie narodów europejskiego zgnitego zachodu przez młody ów naród rosyjski porównuje car Piotr z co rok się powtarzającym zalewem Nilu w Egipcie, który to zalew nadaje ziemi siłę do wytwarzania nowych płodów rolnych.

Car Piotr spadkobiercom swoim na tronie podaje punkta do rozwagi, tak jak Mojżesz ludowi izraelskiemu pozostawił pamiętne tablice przykazań swoich. Punkta te są następujące:

1. Naród rosyjski utrzymywany być winien w stanie ciągłej gotowości do wojny, aby każdej chwili mógł wyzyskać korzystny pokój przez wojnę, a w pokoju tym mógł się przygotowywać na przyszłe wojny w interesie powiększenia państwa.

2. Wszelkimi sposobami ściągać należy najzdatniejszych wodzów i uczonych mężów ze świata, aby Rosya ponad wszystkie narody słynęła.

3. Przy każdej sposobności należy brać udział we wszelkich zatargach pomiędzy innemi narodami europejskiemi, a przedewszystkiem w Niemczech.

4. Polskę należy trzymać bez ustannie w rozdwojeniu, w pochlebianiu jednym przeciwko drugim; na sejmy należy wpływać przekupstwem, jednaniem sobie stronników, i opie-

kowaniem się nimi, aby nigdy do zgody nie doszło. wojska rosyjskie należy pod wszelkimi pozorami nasyłać do Polski i tam je pozostawiać załogą. Gdyby rządy ościenne przeszkadzać miały tym zamiarom, należy je ułagodzić, Polskę podzielić, a potem starać się, aby części kraju tego innym rozdane napowrót odebrać.

5. Szwecyą należy drażnić, zmusić ją do wypowiedzenia wojny, aby mieć pozór do jej ujarznienia. W tym celu należy ją poróżnić z Danią i z Brandenburgią aby ją osłabić.

6 Żon dla książąt panujących rosyjskich szukać należy przedewszystkiem w Niemczech, aby tam zyskać wpływy coraz większe.

7. Z Anglią utrzymywać należy przymierze i handel Państwo to nas najwięcej interesuje dla tego, że mu

możemy oddawać nasze surowe płody i drzewo za jego złoto, a przysiętem nasi kupcy majątkowie od Anglików wyuczają się handlu i żeglugi morskiej.

8. Rozszerzać należy granice ku północy wzdłuż morza Bałtyckiego i ku południowi wzdłuż morza Czarnego.

9. Należy się przybliżać coraz więcej ku Carogrodowi i ku Indyom. Tam zapanawawszy można zostać panem świata. Dla tego należy ciągle toczyć wojny z Turkiem i Persami; nad morzem Czarnem zakładać należy porty i przystanie powoli zagarnąć całe to morze tak samo, jak morze niemieckie. Persyą należy osłabiać i przybliżyć jej upadek, aby handel cały wschodni skierować przez Syryą i wysunąć ku Indyom, gdzie jest główne siedlisko handlu świata całego; skoro tam Rosya za

panuje, to złoto angielskie nie będzie jej już potrzebne.

10. Starac należy o sojusz z Austryą, dla tego trzeba ją łudzić dózwoleniem i protogowaniem panowania nad całemi Niemcami. Austryi należy także wystawić konieczność wypędzenia Turków z Europy, a gdyby miała zazdrościć zabranego przez Rosyą Carogrodu, natenczas należy jej ofiarować jakie wynagrodzenie w nowych państwach, któreby jej potem można odebrać, lub też wewikłać ją w jaką wojnę z państwem ościennem.

11. Wszystkie ludy schłzmatyckie należy pociągnąć ku sobie, ofiarować im protekcyą, aby miały oparcie w Rosyi, a wtedy one same osłabiają kraje, do których dotąd należą.

12. Po podziale Szwecyi, po zwyciężeniu Persyi, podbiciu Polski, zawładnięciu Turcyą i opanowaniu

mórz wyżej wskazanych, należy zrobić sekretną propozycją dworowi francuzkiemu a potem wiedeńskiemu, skoro jeden i drugi propozycyę przyjmą, natenczas należy pochlebiać ich ambicyi, potem jednemu służyć przysługą a drugi zniszczyć, a w końcu ujarzmić tę potęgę, która pozostała zwyciężką, co będzie łatwem, gdyż Rosya naówczas już będzie zbyt silną, aby jej się nie miało udać to, do czego dąży ostatecznie, do zawładnięcia Europą. W ten sposób może i musi być Europa pokonaną!“

Jeśli się rozpatrzymy w dziejowych wypadkach, to przyznać musimy, że następcy Piotra Wielkiego, carowie rosyjscy, w kierowaniu państwem rosyjskiem nie o wiele zbczyli od kierunku wskazanego im przez owego testatora. Polska stała się łupem Rosyi, związki rodzinne

domu panującego tak ściśle istnieją z wszystkimi nieomal książętami niemieckimi, jak dalej iść nie można. Dalsze plany w opanowaniu marza Czarnego, Carogrodu, a z nim cieśniny Bosforu, ściga Rosya z żelaznym uporem, pytanie wielkie czy nie pójdzie dalej w zamierzonym kierunku? Czas pytanie to rozwiąże.

BOŻE COŚ POLSKĘ.

Boże coś Polskę przez tak liczne wieki
Otaczał blaskiem potęgi i chwały,
Coś ją osłaniał tarczą Twojej opieki
Od nieszczęść, które przygnębić ją
miały,

Przed Twoim ołtarzem zanosim błaganie,
Ojczyznę, wolność, racz nam wró-
cić Panie!

Ty, któryś potem tknięty jej upadkiem
Walczących wspierał za najświętszą
sprawę,

A chcąc świat cały mieć jej męztwa
świadkiem

W nieszczęściach samych pomnażał
jej sławę.

Przed Twoim ołtarzem zanosim błaga-
nie, i t. d.

Niedawno wolność zabrał z polskiej
ziemi,

A już krwi naszej popłynęły rzeki,
O jakże musi być okropnie z tymi,
Ktorzy Ojczyznę stracili na wieki.
Przed Twe ołtarze zanosim błaga-
nie i t. d.

Wróc nowej Polsce świetność staro-
żytną,
Uzyzniaj pola, spustoszone łany,
Niech szczęście, pokój na nowo za-
kwitną,
Przestań nas karać Boże zagniewany.
Przed Twe ołtarze zanosim błaga-
nie, i t. d.

Boże, którego ramię sprawiedliwe
Żelazne berła władców świata kruszy,
Skarć na swych wrogach zamiary
szkodliwe,
Obudź nadzieję w biednej naszej duszy,
Przed Twe ołtarze zanosim błaga-
nie, i t. d.

Boże najświętszy przez Chrystusa rany

Świeć wiekuiście nad braćmi zmarłymi,
Spójrzij na lud Twój niewolą znękany,
Przyjmij ofiary synów polskiej ziemi,
Przed Twe ołtarze zanosim błaga-
nie, i t. d.

Boże najświętszy, od którego woli,
Istnienie świata całego zależy,
Wyrwij lud polski z tyranów niewoli,
Wspieraj szlachetne zamiary młodzieży
Przed Twe ołtarze zanosim błaga-
nie, i t. d.

Boże najświętszy przez Twe wielkie
cudy,
Oddalaj od nas klęski mordy boju,
Połącz wolności węzłem Twoje ludy,
Pod jedno berło anioła pokoju,
Przed tve ołtarze zanosim błaga-
nie, i t. d.

Gdy naród polski dzisiaj we łzach tonie,
Za naszych braci poległych wołamy,

By ich męczeństwy uwieńczone skro-
nie
Nam do wolności otworzyły bramy.
Przed Twe ołtarze zanosim błaga-
nie, i t. d.

Jedno Twe słowo ziemskich władców
panie
Z prochów nas znowu podnieść bę-
dzie zdolne,
A gdy zasłużym na Twe ukaranie,
Obróć nas w prochy ale prochy wolne.
Przed Twe ołtarze zanosim błaga-
nie, i t. d.

